

ΑΣ ΓΥΡΙΣΟΥΜΕ, όμως, στα δικά μας και τα όσα συμβαίνουν εδώ αυτές τις μέρες, με πρωταγωνιστή τον Ιεζεκιήλ, για τον οποίο ο Χριστόδουλος θα πρέπει να αισθάνεται υπερήφανος.

ΛΟΙΠΟΝ, απ' όσα φτάνουν στα αυτιά μου, μέχρι και ο τελευταίος ιερέας της παροικίας μας, έχει, πηλέον, πεισθεί, ότι η άρνηση του Ιεζεκιήλ να παρευρεθεί στα εγκαίνια του Αυστραλο-ελληνικού Μνημείου, είναι μια από τις μεγαλύτερες γκάφες που έχει διαπράξει η Αρχιεπισκοπή στην εδώ ιστορία της.

ΚΑΙ ΕΔΩ μιλάμε για χοντρή γκάφα, που, σίγουρα, θα έχει και συνέχεια, αφού οι Αυστραλοί (και δικαιολογημένα), είναι αποφασισμένοι να μην αφήσουν το θέμα να περάσει στο ντούκου.

ΓΙΑΤΙ, όπως και να το κάνουμε, βρε αδελφία, είναι πολύ βαρύ η επίσημη Εκκλησία μας να αρνείται να παρευρεθεί στα εγκαίνια και να τιμήσει τους Αυστραλούς συμπολίτες μας, που θυσιάστηκαν, για να υπερασπισθούν τη δική μας πατρίδα.

ΑΝ ΑΥΤΟ δεν είναι πρωτάκουστο και ξένο σε οποιαδήποτε λογική, τότε πέστε μου και εσείς τι είναι;

ΓΕΛΟΙΟΣ και ξένος προς κάθε λογική είναι και ο ισχυρισμός του δεσπότη, ότι, δεν συμφώνησε από την αρχή με την ανέγερση του Μνημείου, γιατί φοβόταν, ότι, από τη στιγμή που θα αποκτήσουμε δικό μας Μνημείο, οι κηδεμόνες του Σράιν, ενδεχομένως, να μας έβγα-

Μαζί μας για λίγες μέρες, για να λάβουν μέρος στα εγκαίνια του Μνημείου, θα είναι και ένα άγημα ευζώνων, το οποίο και αναμένεται, όπως και την τελευταία φορά που είχαν έλθει πριν σχεδόν είκοσι χρόνια, να καταχειροκροτηθεί από τους συμπάροικους που θα δώσουν το παρών.

βουν, ότι η ανέγερσή του θα σύσφιξη ακόμα περισσότερο τις, ήδη, καλές μας σχέσεις και ποτέ άνθρωποι που τους τιμάς δεν θα σου πουν μη χρησιμοποίηεις το Μνημείο του Άγνωστου Στρατιώτη.

ΚΑΤΙ ΤΕΤΟΙΟ μπορούν να το πουν (και, μάλιστα, εύκολα), αν όλοι ακολουθούσαμε τη δική σας στάση και τους περιφρονούσαμε κατάμουτρα.

ΚΑΙ ΤΟ εντυπωσιακότερο όλων δεν είναι η άρνηση συμμετοχής, όσο ο πονηρός τρόπος με τον οποίο σκέφτηκε η Εκκλησία. Δηλαδή, να μην έχουμε "δικό μας", για να χρησιμοποιούμε το "δικό τους".

ΕΙΛΙΚΡΙΝΑ σας λέω, αν, πράγματι, ο Ιεζεκιήλ και οι άνθρωποί του σκέφτηκαν, έστω και για μια στιγμή, έτσι, αποδεικνύουν ότι έχουν πάρει διαζύγιο με τη κοινή λογική.

ΑΣ ΠΟΥΜΕ, όμως, τα πράγματα με το όνομά τους, γιατί κάθε άηθο, παρά το πιο πάνω ενδεχόμενο, αποτέλεσε αιτία και αφορμή για την απαράδεκτη συμπεριφορά τους.

Η ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ αρνήθηκε να συμμετάσχει στην Επιτροπή του Μνημείου, γιατί, εκτός των άλλων, ανειθύμητων προσώπων, λάμβανε μέρος και ο τότε γενικός πρόξενος, Γεώργιος Βέης, που ήταν "επικηρυγμένος" από την εδώ Εκκλησία.

ΔΟΓΜΑΤΙΚΟΙ έως το κόκαλο, οι προκαθήμενοι της Αρχιεπισκοπής, είχαν αναγάγει σε επίσημη πολιτική τους, ότι όποιος ήταν

βουήες του Βέη είχαν άμεση σχέση με την προώθηση παροικιακών, ή εθνικών μας συμφερόντων.

ΜΕΣΑ στα πλαίσια αυτής της απαράδεκτης και εσφαλισμένης πολιτικής, είχαν "όχι" και στην ανέγερση του Μνημείου.

ΚΑΙ ΠΑΡΑ το γεγονός, ότι ο Βέης έφυγε και ανήκει στο παρελθόν, η πολιτική παρέμεινε, όπως παρέμεινε και ο κατάλογος των φίλων του Βέη, που, για τον δεσπότη, παραμένουν ανεπιθύμητοι.

ΕΤΣΙ ΗΤΑΝ, όμως, και έτσι παραμένει η Εκκλησία. Προσκολλημένη στα δόγματα και στο παρελθόν και ανήμπορη να αντιμετωπίσει και να προσαρμοσθεί με την πραγματικότητα.

ΤΟ ΟΤΙ, με τη στάση της, βάζει, εκ των πραγμάτων, σε δύσκολη θέση και τον σημερινό γενικό πρόξενο, Δημήτρη Άννινο, που, ομολογουμένως, και παρά τις αντικειμενικές δυσκολίες και το κλίμα που κληρονόμησε, έχει καταφέρει να κρατήσει μια υπεύθυνη και άψογη στάση, δεν το καταλαβαίνει.

ΚΑΙ ΕΡΩΤΩ: Τι περιθώρια αφήνει η Αρχιεπισκοπή στο σημερινό γενικό πρόξενο, να κάνει τη δουλειά του, να ελιχθεί και να γεφυρώσει το χάσμα που βρήκε; Απολύτως κανένα.

ΔΕΝ ΞΕΡΩ αν τον έχει βάλει ακόμα στον κατάλογο των εχθρών της, αλλά πιστεύω, ότι είναι θέμα χρόνου.

ΟΣΟ, ΜΑΛΙΣΤΑ, η συμπε-

...ενεργεί τα εγκαίνια; γιατί δεν γουστάρει την Επιτροπή που συνέβαλλε στην ανέγερση του Μνημείου.

ΚΑΙ ΤΩΡΑ στο ζητούμενο: Υπάρχουν ακόμα περιθώρια να αλλιάξει γνώμη ο δεσπότης και να δώσει, έστω το παρών του (για να μην γίνουμε ρεζίλι), την ύστατη στιγμή;

ΚΑΤΑ ΤΗ γνώμη μου, υπάρχουν, ακόμα και αν αλλιάξει γνώμη (στο πάρα πέντε), τη Κυριακή το πρωί. Μακάρι να το κάνει, αν και το βλέπω πολύ χλωμό.

ΚΑΤΙ τέτοιο, βέβαια, θα ισοδυναμούσε με "συγγνώμη κάναμε λάθος", αλλιά, μήπως δεν είναι προτιμότερη η αναγνώριση ενός λάθους, όσο ακόμα υπάρχει καιρός, παρά το πείσμα και η εμμονή, μέχρι τέλους, τη στιγμή που όλοι αντιλαμβάνονται ότι πρόκειται για λανθασμένη απόφαση;

ΚΑΙ ΑΝ δεν μπορεί να ζητήσει συγγνώμη η Εκκλησία, που, υποτίθεται, ότι είναι αρμόδια να συγχωρεί τα λάθη των άλλων, τότε ποιος μπορεί;

ΕΚΤΟΣ, αν ανάμεσα σε όλα τα άλλα, ο Ιεζεκιήλ διατηρεί για τον εαυτό του και το "αλάθητο", όπως ο πάπας.

ΑΒΥΣΣΟΣ η ψυχή των ανθρώπων και ακόμα πιο μεγάλη και ...μαύρη άβυσσος, αυτή των δεσποτάδων.

ΑΣ ΕΥΧΗΘΟΥΜΕ, ότι ο καλός θεούλης, στον οποίο και πιστεύει, τον φωτίσει, έστω και την ύστατη στιγμή, να πράξει (έτσι για πλάκα), το σωστό.